

ændre tingene, som ministeren efterlyser, og som er så vigtigt?

Kl. 16.55

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jamen hverken fru Bodil Kornbek eller jeg kan jo afvise, at i det øjeblik, man får en professionel vejledning gennemført af Ungdommens Uddannelsesvejledning og får viften spredt ud, bliver man måske opmærksom på, at der er et andet uddannelses tilbud end produktionsskolen, som kunne være relevant for den enkelte elev. Det kan hverken fru Bodil Kornbek eller jeg eller andre afvise.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 21: Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) og lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (SVU til 60-64-årige og regelforenklung).

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs). (Fremsat 7/10 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tina Nedergaard (V):

For Venstre er det afgørende, at også erfarne medarbejdere gives mulighed for at forblive på arbejdsmarkedet i deres nuværende job eller f.eks. i et nyt arbejde. Derfor er vi glade for, at re-

geringen med nærværende lovforslag lægger op til, at de 60-64-årige får adgang til statens voksenuddannelsesstøtte på samme vilkår som andre på arbejdsmarkedet.

Forudsætningen for at blive på arbejdsmarkedet kan ofte være, at man opkvalificerer sig på konkrete områder. Ikke alene vil forslaget forbedre mulighederne herfor i praksis, forslaget vil også fjerne en helt unødvendig diskrimination af erfarne medarbejdere. Med lovforslagets vedtagelse sender Folketinget et påkrævet signal om, at vi mener, at erfarne medarbejdere er værd at satse på, og at vi herindefra gerne vil bidrage hertil.

I det hele taget er det væsentligt, at voksen- og efteruddannelsessystemet er afpasset den enkeltes og arbejdsmarkedets behov, hvorfor vi også i Venstre med tilfredshed konstaterer, at statsministeren har igangsat forhandlinger og et større udredningsarbejde med henblik på at forny og nytænke hele kompetencesystemet for voksne.

Det er også positivt, at begrænsningen på 30 uger for de helt unge for at få SVU- og VU-godtgørelse foreslås fjernet, for reglen er i dag bøvlet og bureaukratisk. Ligeledes er det fornuftigt, at orlovsydelse modtages inden for de seneste 5 år ikke længere vil indgå i rammerne for udbetaling af SVU under almen uddannelse og videregående uddannelse.

Endelig indeholder lovforslaget en bestemmelse om, at det ikke længere skal være muligt at blive optaget under den såkaldte tomladsordning med SVU. Det betyder i praksis, at studerende, der optages på ledige pladser i de ordinære uddannelser, ikke længere vil kunne modtage det forhøjede støtteniveau, men i stedet modtager SU. Også dette element virker berettiget. Det forekommer i dag besynderligt for studerende på SU, at nogle af studiekammeraterne hæver mere i ydelse alene på grund af den måde, de er optaget på.

Samlet set indeholder lovforslaget nogle fornuftige ændringer, og Venstre kan derfor støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Pia Boisen (EL):

Har ordføreren overvejet, at når man fjerner muligheden for SVU på tomladser, indskrænker man jo det udbud, der er af efteruddannelse på universitetsniveau, ganske voldsomt?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg har overvejet den bekymring, som Enhedslistens repræsentant giver udtryk for, men det er jo ikke udbuddet af uddannelsespladser, vi indskrænker. Det er forsørgelsesniveauet for det at være under uddannelse, vi sidestiller for de elever, som i dag kommer ind på tompladsordningen, og alle de andre studerende på de andre videregående uddannelser. Vi rører altså ikke ved antallet af uddannelsespladser, men alene ved ydelsesniveauet for disse ganske få, der hidtil er blevet favoriseret.

(Kort bemærkning).

Pia Boisen (EL):

Der er mange forskellige måder, folk kan være forsørget på, også på de ordinære uddannelser. Der kan være revalidering, der kan være folk, som har opbrugt deres SU, og der kan være hjemmeboende og udeboende. Mener ordføreren, at specielt SVU-ordningen skulle give specielle overvejelser hos medstuderende?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nej, det tror jeg såmænd ikke, men nu er det SVU, lovforslaget retter sig imod.

Alle de øvrige problemer, som Enhedslistens repræsentant meget interessant gør opmærksom på – netop de meget forskellige ydelsesniveauer inden for uddannelsessektoren – er noget af det, som jeg vil se frem til at man berører i forbindelse med det store udredningsarbejde, som regeringen har igangsat om netop voksen- og efteruddannelse. Jeg mener, det er meget hensigtsmæssigt at kigge på, om vi bruger ressourcerne i vores uddannelsessystem hensigtsmæssigt, for i dag bruger vi jo i international sammenhæng rigtig meget på forsørgelse og lidt mindre på uddannelse.

Kl. 17.00

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er også et spørgsmål om tompladsordningen. Jeg vil gerne have den reelle forklaring på, hvorfor man har set sig gal på den mulighed, der har været tidligere, og så vil jeg spørge yderligere, om det her også skal gælde for alle andre uddannelser, hvor der er difference mellem de forskellige ydelser, når man går på den samme uddannelse. Har Venstre som målsætning, at det skal gøres lige ringe for alle?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nu tror jeg ikke, hr. Bjarne Laustsen inderst inde kan mene, at uddannelsesforsørgelsen i Danmark er specielt lav eller ringe. Faktisk har vi et meget højt forsørgelsesniveau i Danmark.

Det er ikke vores målsætning fra Venstres side, at vi her og nu skal ændre samtlige uddannelser og ordne samtlige de problemstillinger, der måtte være. Vi afventer faktisk med en vis tålmodighed, men også i spænding, den redegørelse, som vil komme fra regeringen på netop dette område. Jeg mener også, det ville være meget interessant, hvis Socialdemokraterne spillede aktivt med i den proces, for der er da behov for at kigge på, om det altid er hensigtsmæssigt at bruge penge på forsørgelse frem for at give folk en mulighed for at få en så god uddannelse, at de bagefter får beskæftigelse og dermed penge i lommen i form af løn.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu tror jeg såmænd ikke, det så meget er fru Tina Nedergaard, der har dårlig samvittighed, men mere regeringen, fordi den har sparet så massivt på uddannelserne og derfor har sat et projekt i gang, der måske først kommer til at virke efter næste valg. Det er selvfølgelig meget snedigt.

Men det har jo sådan set ikke noget med sagen her at gøre. På den ene side siger man, at de, der går hen og bliver arbejdsløse, når de er over 60 år, kan få adgang til SVU, og det er jo fint nok; det er der jo ikke nogen der kan have noget imod. Men hov, så begrænser man lige pludselig mulighederne, for det er jo ikke fair at sige, at en nordjyde på 60 år ikke skal have mulighed for at bevare sit nuværende uddannelsesniveau via tompladsordningen, men må klare sig på en forsørgelse på SU-niveau. Det er da ikke rimeligt.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Det, der er interessant ved tompladsordningen, er ikke den uddannelsessøgendes behov for et forhøjet ydelsesniveau. Næh nej, det er sådan set måden, man kommer ind i uddannelsen på, og det virker altså højest mærkværdigt for mig, at det er den måde, man optages på til uddannelserne, der skal være afgørende for, om man får et højere ydelsesniveau eller ej.

Jeg vil give et eksempel. Hvis det nu er sådan, at der er tompladser på f.eks. statskundskabs-

studiet, kunne man vælge at gå her med et forhøjet forsørgelsesniveau, mens man f.eks. ikke kunne gøre det på et dansk litteratur-studium. Det giver jo ikke mening, at det er det, der er afgørende for forsørgelsesniveauet. Det, der må være afgørende for forsørgelsesniveauet, er behovet hos den enkelte og den uddannelse, som man påtænker at begynde ud fra evne og ønsker og lyst og behov på arbejdsmarkedet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Tina Nedergaard, og så er det hr. Bjarne Laustsen som ordfører.

Bjarne Laustsen (S):

Som jeg sluttede med at sige til Venstres ordfører, fru Tina Nedergaard, vil jeg sige, at Socialdemokratiet selvfølgelig kan støtte dette lovforslag. Det er sådan set urimeligt, at der har været den aldersmæssige diskrimination, så de 60-64-årige ikke kunne komme ind under SVU. Det er rimeligt, at de får samme lige vilkår som de 25-59-årige, så det er der sådan set ingen problemer i.

Det, vi er imod, er ophævelsen af tomladsordningen, som vi ikke ser nogen mening i. Derfor vil jeg selvfølgelig godt appellere til resten af Folketingets partier, om vi ikke kunne blive enige om, at der fortsat skal være den mulighed, selv om vi eventuelt siger ja til de andre ting, de andre positive elementer, der er i forslaget. Det er det, der er diskussionsemnet, og i udvalgsarbejdet er det et spørgsmål om, hvordan vi kan få tingene på plads.

Så vil jeg godt tage fat i, hvordan det egentlig kan være, at Venstre kommer med lovforslaget, når man nu har brugt hele sin regeringsperiode på at skære ned og lave store besparelser på området. 1,4 mia. kr. er der sparet, ministeren har selv redegjort for over for Uddannelsesudvalget, at der er sparet over 106.000 kursusuger, men så kommer man drypvis med en smule, når det viser sig, at ledigheden stiger, at meningsmålingerne er dårlige, og der er en folkelig opinion.

Howdan kan det nu være, at man skærer ned på de områder? Alle taler om globaliseringen, internationaliseringen og udflytningen af arbejdspladser, og at der skal være mere gang på efteruddannelse osv. Det handler da om, at folk, der bliver arbejdsløse, får nogle bedre muligheder. Der er sådan set penge nok et eller andet sted i systemet, men man har styret reglerne så hårdt, at folk ikke har kunnet gøre brug af de forskellige ordninger, og derfor er der ikke de

muligheder, der reelt burde være til de mennesker, der kommer til at opleve arbejdsløshed på baggrund af udflytninger.

Kl. 17.05

Det er sådan set på tide, at Venstre tager sig sammen, men det er sådan set også for lidt, og vi kan se af de små indrømmelser, der er givet i forårspakken, at det kun er ganske få, der får glæde af det.

Jeg spurgte tidligere på Beskæftigelsesministeriets område. Ud af 50 mio. kr. er der kun brugt nogle ganske få millioner, fordi reglerne simpelt hen stærkt begrænsede adgangen til at få andel i midlerne, og så kan ministeren jo sagtens sige bagefter: Jamen der er jo masser af penge. Men det er på grund af de restriktioner, der er på området, og derfor skal vi selvfølgelig bede om at få dem fjernet, så de mennesker, der har behov for omskoling og efteruddannelse osv., får nogle flere valgmuligheder på paletten i stedet for begrænsninger. Det er dem, folk bliver mødt med derude, og vi har ikke brug for flere af dem.

Jeg synes, at der kan føres andre argumenter frem i debatten, også med hensyn til tomladsordningen. Hvis der er ledige pladser i det ordnede uddannelsessystem, er det da udmærket, at de også kan bruges i forbindelse med SVU, og vi kunne få nok at gøre, hvis det var sådan, at der ikke måtte være folk, der fik forskellige ydelser, på det samme kursus.

Jeg kan forstå, når jeg læser bemærkningerne, at det, der driver værket her, ikke er spørgsmålet om at fylde op på holdene eller noget som helst andet, men at forholdene skal være lige ringe for alle, og det er i hvert fald ikke et system, som jeg kan støtte. Men jeg vil gerne være med til at se på i udvalgsarbejdet, om der kan findes et alternativt flertal uden om regeringen, der kan kigge på de forhold.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Der er et enkelt spørgsmål fra fru Tina Nedergaard til hr. Bjarne Laustsen.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Det står ikke helt klart for mig, om hr. Bjarne Laustsen er enig i forslaget og ønsker at støtte forslaget, eller om han ikke ønsker at støtte forslaget. Det står ikke helt klart for mig efter ordførertalen.

Men jeg har et enkelt spørgsmål derudover, og det er: Mener hr. Bjarne Laustsen, at det er

hensigtsmæssigt, at det, der afgør, hvilken ydelse man får, er måden, hvorpå man er blevet optaget på uddannelsen? Er det ikke mere hensigtsmæssigt, at ydelsesniveauet fastsættes efter behov?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne sige, at de positive elementer, der er i lovforslaget, støtter Socialdemokratiet, det er klart. Der er forbedringer på en række punkter.

Men der er et punkt i forslaget, som vi ikke bryder os særlig meget om, og det har jeg gjort rede for, sådan som man skal. Partierne skal fortælle, hvad de mener om lovforslaget rent holdningsmæssigt, det punkt synes vi helt bestemt er dårligt, og jeg gør det, at jeg ved samme lejlighed siger til Folketingets partier, om det ikke er en tidsel, vi kan kigge på under udvalgsarbejdet og få fjernet.

Angående det hensigtsmæssige er det sådan, at systemerne er sådan, at der nogle gange kræves forskellige løsninger for at give folk de samme vilkår. Derfor synes jeg, det er urimeligt, hvis man begrænser mulighederne for folk, der har forsørgelsesforpligtelser og alt muligt andet, for at få en uddannelse, fordi de ikke kan bruge systemet, sådan som det egentlig er tilsigtet. Det skal ikke komme dem til skade, at de er kommet fra arbejdsløshed og ikke kan klare sig på en SU.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg skal lige til slut spørge hr. Bjarne Laustsen – det ville jeg ikke have gjort under alle omstændigheder, men han var selv inde på det i sin ordførertale – om de samlede udgifter til uddannelser under denne regerings tid. Er det ikke korrekt, at denne regering bruger adskillige milliarder kroner mere om året på uddannelser, end den tidligere SR-regering gjorde?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu skal vi åbenbart i gang med lidt talgymnastik, og her har regeringen jo været rigtig god til at sammenligne forskellige perioder.

Vores opfattelse er, at regeringen gør sig skyldig i misbrug af statistik og alt muligt andet. Vi kan bare se, at der har været et fald, og det er urimeligt at tage 2002, for det var faktisk det sidste finansår, vi havde ansvaret for. Hvis man laver andre modeller, vil man se, at der rent faktisk er besparelser.

Det kan godt være, at fordi regeringen bliver presset til det, har den planer om at bruge nogle flere midler i fremtiden. Men det er ikke det samme, som at det er noget, den gør af egen fri vilje, og den oplevelse, vi har, er, at der er begrænsninger og restriktioner i efteruddannelsen.

Kl. 17.10

Jeg havde selvfølgelig håbet, at det store regeringsparti ville sige, at det er noget af det, der skal satses på i fremtiden, for det vil vi gerne være med til at betale for. Men det, der er opgaven, når man har lagt det ud til fagbevægelsen, er jo at prøve at forsøge at få nogle andre til at betale regningen og løbe fra ansvaret, og det synes jeg ikke klæder hverken Venstre eller regeringen.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til hr. Bjarne Laustsen, og så går vi til næste ordfører, fru Louise Frevert.

Louise Frevert (DF):

I dette lovforslag er der mange gode fornyelser, men specielt den del, der giver regelforenkling, så de 60-64-årige kan få SVU, er strålende, synes vi i Dansk Folkeparti.

Der er i de senere år blevet talt meget om at gøre det mere attraktivt for gruppen af over 60-årige at kunne blive fastholdt på arbejdsmarkedet, og i et lovforslag som dette må man sige, at der endelig bliver taget højde for, at de 60-64-årige skal have mulighed for at få uddannelse.

Konkurrencevilkårene er behærdige i erhvervslivet, og derfor er det vigtigt, at de over 60-årige, som har lyst til at fortsætte på arbejdsmarkedet, kan blive opdateret og tage kurser i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, hvis man ønsker det, og hvis det er det, der skal til, for at medarbejderne kan fortsætte deres virke på arbejdspladsen. Jeg må indrømme, at jeg synes, det er et rigtig godt forslag, og at det absolut er en stor forbedring af forholdene for specielt denne aldersgruppe.

Det er netop tiltag som disse, der har været efterlyst flere gange, altså at forbedre uddannelses- og efteruddannelsesforholdene for personer, der er over 59 år, men fortsat ønsker at bevare et tilhørsforhold til arbejdsmarkedet og gerne bruger kræfter på videreuddannelse. Man må tage i betragtning, at der er mange, der ikke ønsker at forlade arbejdsmarkedet som 60-årige, men de føler måske ikke, at de er godt nok rustede til at kunne fortsætte i en erhvervsvirksomhed, som vil ride med på højteknologiens bølge,

og kan man løse problemet med at bevare de gode, stabile medarbejderkræfter i en virksomhed på denne måde, ser Dansk Folkeparti det som et kærkomment tiltag.

Vi finder det yderst prisværdigt at gøre noget for det grå guld, som jo besidder erfaringerne efter mange år på arbejdsmarkedet, så alt i alt er det et godt forslag.

Helle Sjelle (KF):

Livslang læring er et yderst centralt begreb i dag. Erhvervslivet stiller store krav til arbejdsstyrken om viden og tidssvarende kvalifikationer, og voksen- og efteruddannelse spiller således en vigtig rolle i bestræbelserne på at skabe et fleksibelt og konkurrencedygtigt arbejdsmarked. Samtidig bidrager voksen- og efteruddannelse til at gøre det attraktivt for folk at blive længere på arbejdsmarkedet. Det giver incitament til at arbejde endnu et par år, hvis man har mulighed for at tage nogle relevante kurser eller deltage i kortere- eller længerevarende uddannelsesforløb, selv om man har passeret de 60 år.

I Det Konservative Folkeparti er vi derfor glade for det forslag, der er kommet fra undervisningsministeren om at indføre SVU til de 60-64-årige, der ønsker at videreudanne sig. Vi mener, det er helt på sin plads, at denne aldersgruppe ligestilles/sidestilles med de 25-59-årige, og samtidig er vi i Det Konservative Folkeparti af den overbevisning, at det skal være lettere for den enkelte og for virksomheden at orientere sig om de regler, der findes på området. Vi mener derfor, at den regelforenklings, regeringen lægger op til i forslaget, er yderst relevant. Man bør nemlig bestræbe sig på at gøre forholdene så enkle og ligetil som muligt for den eller dem, der skal administrere eller gøre brug af tilbuddene.

På den baggrund støtter vi lovforslaget.

Aage Frandsen (SF):

Lovforslaget har som hoveddel, at 60-64-årige får mulighed for også at komme under SVU-ordningen.

Det er et lille lovforslag i den forstand, at det kun er få mennesker, man regner med vil blive omfattet af det, og det er også lille i den forstand, at det medfører en forholdsvis lille udgift – 5-6 mio. kr. – og sammenholdt med, hvad det med forskellige metoder er lykkedes regeringen at spare på efteruddannelses- og videreuddannelsesområdet, er det jo det, man kan kalde en dråbe i havet. Men selv dråber i havet har trods

alt et vist vandindhold, og derfor støtter vi den del af forslaget.

Vi vil gerne modtage invitationen fra Socialdemokratiets ordfører, hr. Bjarne Laustsen, til at kigge på tompladsordningen. Vi ville under alle omstændigheder have set på, om det nu også var rimeligt, at man tog den med i denne omgang, for hvad har den med det andet at gøre? Det har ingenting med hinanden at gøre.

Kl. 17.15

Derfor synes vi også, at regeringen skulle overveje, om det nu også er nødvendigt, at man skal komplicere det her med, at den der lille ting er med. Hvis ikke den spiller den store rolle, hvorfor skal man så tage den med i et lovforslag, der ellers formentlig kan være hundrede procent opbakning til i Folketinget? Der er en statistik, som regeringspartierne ved forskellige lejligheder under at benytte sig af, nemlig at der er mange forslag, der bliver vedtaget i Folketinget, enstemmigt endda, så der er jo ikke tale om blokpolitik. Det er regeringen selv, der har mulighed for at sørge for, at dette lovforslag kan vedtages enstemmigt, tror jeg.

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstres overvejelser går i meget vid udstrækning i samme retning som hr. Aage Frandsens. Jeg synes, det var meget velformuleret og meget fint at få et perspektiv på forslaget her, der jo uomtvisteligt er et fint og godt lille forslag, men som set i forhold til politikken på området i øvrigt nok ikke skal løftes op til at være banebrydende eller noget, der ligner.

Vi går meget positivt ind i udvalgsbehandlingen, men vi vil meget gerne deltage i den diskussion, der lægges op til fra socialdemokratisk side, også for at få konkretiseret det misbrug, der lægges op til at der kan være med hensyn til tompladsordningen. Bemærkningerne i lovforslaget om misbruget forekommer at være sådan af postulatets karakter, i hvert fald er der ikke nogen tal eller andet, der underbygger, at det er sådan, det faktisk forholder sig. Derfor vil vi meget gerne ind i en nærmere drøftelse af det her, og da det jo givetvis ikke handler om ganske mange, kan det være svært at se, at der skulle være grund til at lægge den her begrænsning ind på voksnes mulighed for at få gavn af tompladsordningen.

Når SVU har et andet niveau end Statens Uddannelsesstøtte, er det jo, fordi det er en anden målgruppe, det er andre mennesker, der er andre behov, og derfor er forestillingen, om at SU

kan være lige så godt, ikke realistisk i forhold til, at man kan bruge tompladsordningen på den måde.

Vores tilgang til forslaget er som sagt positiv. Vi venter os meget af udvalgsbehandlingen og også af den drøftelse, som vi håber vil komme om tompladsordningen.

Pia Boisen (EL):

Da Enhedslistens ordfører ikke kan være til stede, skal jeg fremføre de synspunkter, hun ellers ville have fremført.

Dette lovforslag er blevet kaldt en buket af mindre justeringer, det kunne også kaldes en debutik. Der er en række af de forslag, som ligger, vi kan støtte. Det gælder afskaffelse af 30-ugers-begrænsningen for unge under 25 år, det gælder ændringen omkring medregning af uddannelsesorlovsydelse inden for de sidste 5 år, og vi synes også, det er en rigtig god idé, at 60-64-årige nu får ret til SVU.

Man kan undre sig over, hvorfor efteruddannelser af denne her karakter ikke kan tælle med i forhold til de grænser og tidsbestemmelser, der ligger omkring efterløn. Jeg kan frygte, at det bliver meget begrænset, hvor meget ordningen vil blive brugt af mennesker over 60 år, hvis efteruddannelse ikke tæller med i beskæftigelseskravet i forhold til efterlønsordning, 62-års-regler og den slags.

Og så er der, som også andre har nævnt, et klart problem omkring tompladserne på de videregående uddannelser. Mange videregående uddannelser er jo så specialiserede, at der ikke er basis for at lave hele hold under åben uddannelse, og så er tompladsordningen en mulighed for, at de, der har brug for uddannelsen, kan få den og kan have en forsørgelse, samtidig med at ressourcerne på universiteterne udnyttes bedre.

Jeg vil godt give et eksempel: Med den vedtagne gymnasireform er der jo en række ansatte erfarne gymnasielærere, der får brug for at læse et nyt fag på universitetsniveau. Her vil SVU være en løsning, hvis studiet skal gennemføres på en overkommelig tid, og sådan at de er klar, når reformen efterhånden bliver gennemført.

Men der er jo en lang række gymnasiesidefag, som ikke i dag kan læses på åben uddannelse, og her kommer tompladsordningen ind i billedet, eller rettere sagt: Sådan har det været indtil nu. Folk kan så på 1½ eller måske 2 år gennemføre et sidefag og i en del af perioden være på SVU.

Hvis mulighederne for at få SVU på tompladser forsvinder, vil der være en helt konkret gruppe mennesker, som kommer i klemme, og et efteruddannelsesbehov, som ikke bliver opfyldt.

Kl. 17.20

Lovforslaget indeholder jo en række påstande som argumentation for at fjerne SVU på de tompladser. Vi har været inde på nogle af dem tidligere: at der sidder studenter, der bliver forundrede, og det er måske meget godt, hvis unge mennesker forundres en gang imellem, at der vil være studerende, som melder fra på deres almindelige studium for at få SVU, og at universiteterne skulle oprette for mange pladser for at tilbyde tomme pladser.

Det er bemærkelsesværdigt, at der i høringsvarene bliver taget afstand fra de her påstande. Man kan jo også sige, at det nu ikke er sådan, at man blot kan få SVU, hvis man vælger sig fra studierne og SU-systemet. SVU kræver jo rent faktisk, at man har 2-3 års fuldtidsbeskæftigelse bag sig.

Jeg mangler også dokumentation for de her påstande. Enhedslisten vil meget gerne se den under udvalgsarbejdet, og hvis der ikke ligger den dokumentation, så må vi jo konstatere, at det kun er et spørgsmål om at finde et sted at spare lidt penge.

Enhedslisten kan som bekendt ikke støtte lovforslaget, der indeholder forringelser. Så på trods af de gode elementer, som lovforslaget indeholder, kan vi ikke stemme for lovforslaget, medmindre vi får løst det problem omkring tompladsordningerne.

Bodil Kornbek (KD):

Der har været ordførere, der har sagt, at det her ikke er et banebrydende lovforslag, og der er nogle, der har sagt, at det er et lille forslag. I hvert fald er det et lille fint forslag. Det er i hvert fald positivt, at der nu bliver en ligestilling imellem dem, der er på arbejdsmarkedet, at netop de 60-64-årige nu får mulighed for at få SVU i forbindelse med efter- og videreuddannelse.

Jeg finder også, at det er positivt, at lovforslaget nu lægger op til, at rammen på de 30 uger bortfalder for unge deltagere under 25 år, fordi det jo også har vist sig, at det har været et problem i hvert fald for deltagere på PGU-merituddannelsen.

Men jeg vil også gerne takke ja til invitationen til netop lige at sætte fokus på tompladsordningen. Der er altså problemer ved, at vi nu tager den mulighed væk at få SVU til uddannelse. Så

det er et af de få områder i det her lovforslag, som vi gerne vil se på. Ellers er vi meget positive over for forslaget.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg er helt enig i, at det her er et fint lille forslag. Derfor vil jeg gerne takke for den brede tilslutning til dette fine lille forslag, og jeg ser frem til et forhåbentlig smidigt udvalgsarbejde.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Der er lige et enkelt spørgsmål til ministeren, og det er fra hr. Bjarne Laustsen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror selvfølgelig ikke, det kan passe, at ministeren ikke har hørt, hvad adskillige ordførere har sagt, for ud over at give tilslutning til forslaget – hovedparten af forslaget – så var der et lille forbehold omkring tomladsordningen.

Derfor vil jeg godt bede ministeren om at overveje endnu en gang, om den i det hele taget hører hjemme i det lovforslag her, eller om man kunne blive inspireret til at stille et ændringsforslag, så den bliver trukket ud af lovforslaget, for jeg synes ikke, at den hører hjemme i det lovforslag her.

Det er bare for at gøre ministeren opmærksom på – og jeg skal ikke bruge mere af tiden – at det rent faktisk er blevet nævnt ved førstebehandling her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg har faktisk været til stede her i Folketingssalen under hele førstebehandlingen, og jeg har to ører, og jeg har udmærket hørt, hvad der er blevet sagt. Jeg har også udmærket hørt, at der er flere partier, der har sagt ja tak til hr. Bjarne Laustsens invitation om at drøfte det her element i lovforslaget, og jeg forstod sådan set ikke, at det var noget, der direkte vedrørte mig som undervisningsminister.

Men når det så er sagt, vil jeg gerne give tilslutning til, at jeg undervejs i udvalgsarbejdet da gerne vil kvalificere de bemærkninger, som står i lovforslaget her, sådan at det i hvert fald ikke skal være på baggrund af uvidenhed om, hvad det er, vi taler om, at der træffes beslutninger.

Den fg. formand (Skaarup):

Det udløste så et par spørgsmål mere, først hr. Aage Frandsen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Ministeren sagde, at grunden til, at ministeren ikke svarede på spørgsmålet, som var stillet undervejs, var, at det måske var til hr. Bjarne Laustsen.

Når jeg besvarede hr. Bjarne Laustsens spørgsmål, var det, fordi han stillede et spørgsmål ud i rummet, og så følte jeg mig kaldet til at svare. Men så råbte jeg til gengæld også ud i rummet til ministeren, om ikke ministeren selv ville sørge for, at dette lovforslag kunne vedtages enstemmigt.

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jo, men det vil jeg. For så vidt angår dette her lovforslag nøjagtig som alle øvrige lovforslag, jeg fremsætter, gør jeg mit alleryderste til, at det vil kunne ske. Så, jo, hr. Aage Frandsen, jeg vil gøre, hvad jeg kan for det, men jeg kan naturligvis ikke udstede garantier i retning af, at alle lovforslag, der fremsættes på Undervisningsministeriets område, vil kunne vedtages med enstemmighed i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kunne næsten forstå på ministeren, at det er ministerens eget lovforslag, der ikke er kvalificeret, siden man yderligere ville kvalificere det. Det kan jeg da ikke rigtig forstå.

Men bortset fra det ligger der en kraftig opfordring fra dele af Folketinget til, at ministeren kigger meget på, om det er nødvendigt at inkorporere forslag omkring tomladsordningen i det lovforslag her, og en helt klar opfordring fra mig og Socialdemokratiet til, at man simpelt hen sløjfer det her. Ellers kan der jo være mulighed for ændringsforslag, men det ville da være lettest, at regeringen lyttede til oppositionen og til medlemmerne i Folketinget og selv fandt ud af at ændre formen.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg har sådan set hørt synspunktet, og det er også forstået.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er jo fremskridt på fremskridt. Men kan vi så også få et svar på spørgsmålet, som nu både er

hørt og forstået? Er ministeren indstillet på at drøfte, om muligheden for SVU til tomplads-optaget skal fjernes eller ej?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Under debatten mellem ordførerne blev der efterlyst yderligere oplysninger om, hvad det egentlig var, det drejede sig om, hvor stort et omfang der er tale om. Og det var sådan set det, der gav anledning til mine bemærkninger til hr. Bjarne Laustsens første spørgsmål, nemlig at jeg gerne vil stille mig til rådighed for at kvalificere de bemærkninger, som står i lovforslaget, hvis udvalget finder, at der er behov for det, altså i form af en beskrivelse af, hvad det er, der egentlig er tale om, og hvor mange tompladser det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det forstod jeg til gengæld godt. Men det besvarede ikke mit spørgsmål, som nemlig var, om ministeren ville drøfte med os, om det nu var en helt fantastisk god idé eller en knap så fantastisk god idé at lave den her ændring, om ministeren på baggrund af al den opklaring, og hvad der nu måtte vise sig undervejs, så vil være indstillet på at drøfte det med os, for man kunne godt af ministerens første bemærkninger tro, at ministeren fandt, at det kunne vi da drikke al den kaffe over, vi ville, hernede i Folketingssalen, men det var ikke noget, ministeren syntes hun skulle ulejlig sig for.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jamen så prøver jeg en gang til. Som udgangspunkt er jeg i princippet parat til at drøfte alt, hvad jeg fremsætter i Folketinget, med Folketingets partier, både i Folketingssalen og selvfølgelig også undervejs i udvalgsbehandlingen. Og jeg forstod egentlig den dialog, der var tidligere, sådan, at den gik på, at man manglede forskellige oplysninger.

Jeg synes alt andet lige, at det er vigtigt, at Folketingets partier har alle de oplysninger, de har behov for at have, før der træffes en endelig beslutning. Og det var såmænd blot det, jeg nu har forsøgt at sige, jeg tror ad fire omgange.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 20: Forslag til lov om ændring af lov om gennemsigthed og åbenhed i uddannelserne m.v. (Offentliggørelse af gennemførelses- og beskæftigelsesprocenter mv.).

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs).
(Fremsat 7/10 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Marion Pedersen (V):

Dette lovforslag er en naturlig forlængelse af det lovforslag, som regeringen fremsatte og fik vedtaget i 2002, og det har til formål at understøtte regeringens politik for bedre uddannelse.

Med dette lovforslag ønsker Venstre at gøre loven til et endnu bedre instrument for alle, der har et ønske om at identificere gode skoler og uddannelsesinstitutioner, og ligeledes give dem en mulighed for i endnu højere grad at kunne lære af de gode eksempler.

Kl. 17.30

Lovændringen er tænkt som et instrument til at få præciseret visse oplysninger, herunder oplysninger om uddannelsens mål, den pædagogiske praksis og de indsatsområder, man fokuserer på ude på de enkelte skoler.

I ændringen indgår også, at der skal oplyses om fuldførelsesprocenter, om overgang til anden uddannelse, om beskæftigelsesfrekvens, frafald, fuldførelsestid og overgangsfrekvens til beskæftigelse. Disse oplysninger fremskaffes fortrinsvis ved hjælp af oplysninger fra centrale databaser, og for at minimere belastningen for den enkelte uddannelsesinstitution kan dette ske via et link til de centrale databaser.

For grundskolernes vedkommende kan ministeren også bestemme, at skolerne skal supplere